

श्री जैन धर्म प्रकाश

JAINA DHARMA PRAKASHA.

पु. १३ भुं स'वत. १९५३ना वैशाख शुद्ध १५ अंक २ जे

मालिनी

भनसि वचसि काये, पुण्य पीयूषपूर्णा, ।

स्त्रिभवनमुपकार श्रेणिभिः मिणयंतः ॥

परगुणपरमाणून, पर्वती कृत्य नित्यं ।

निज हृदि विकसंतः सति संतः कियंत ॥१॥

प्रगट कर्त्ता.

जैन धर्म प्रसारक सभा.

भावनगर.

शक १८१४

सन् १८७७

अमदावाद—“अयोध्या वनीकमलर श्रीनील प्रेस.” भा
नथुनाथ रतनचंद भारद्वाजाओं छापी प्रसिद्ध कर्तुं
भूष्य वर्षमा ३१) पोस्टेज प्राप्ति आना
१९२३ अंक अंकना जे आना.

લનુકમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ.
૧ શ્રેષ્ઠી પુત્ર સુદર.	૧૭
૨ મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજીએ કાકતર હોનસને લખે- લો હિનોપદેશ.	૨૩
૩ પ્રયોગાર્થે પશુવધ.	૨૭
૪ વર્તમાન સમાચાર.	૩૨

ચોખાનીયું રખાવું મુકીને આશાતના કરવી નહીં.

બાહકોને બેટ.

મુનિરાજ શ્રીવૃદ્ધિચંદ્રજી જન્મ ચરિત્ર.

ગયા વર્ષની બેટ તરીકે નિર્માણ કરેલું આ ચરિત્ર હવે તૈયાર થાય છે. છપાઈ બહાર પડેથી લવાજમ મોકલનારા શ્રી બાહકોને તરતજ રવાને કરવું માટે લવાજમ ના મોકલ્યું હોય તેમણે તરતજ મોકલાવવું બેટના પોસ્ટેજ માટે અરમો આપેા વપારે મોકલવો. તાલી.

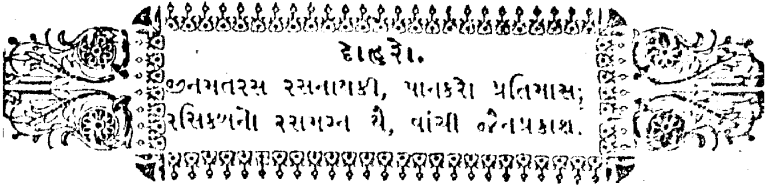
શ્રી ત્રિપણ્ડિ શાલાકા પુરૂષ ચરિત્ર.

વર્ષ ૨ જી

પરં જીજ્ઞાસુને ચોથું જેમાં ૧૩ તીર્થંકર, ૨ ગાહવાર્તિ, ૫ વા-સુદેવ, ૫ બળદેવ ને ૫ પ્રતિયામદેવતા ચર્ચિત્ર આવશે. તેને બેતર, વિશાખનો પહેલો હોમાયી આંક જેટલે ગારામાં બહાર પડશે. ફેરલીક અગવડના કાળજીથી વિગળ લખેા છે. આ ચરિત્ર-ની રસીકતાને ઉપદેશકપણું આપીને પ્રશંસનીય છે. કિમવ રૂશા જોસ્ટેજ સાથે. લાવનારના બાહકોનો રૂશ તાલી.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક ૧૩ મુ. શક ૧૮૧૯ વૈશાક શુદ્ધ ૧૫. સંવત ૧૯૫૩ અંક ૨ છે

શ્રેષ્ઠિ પુત્ર સુંદર.

અનુસંધાન પ્ર. ૮ થી.

સુંદરી સાથે પાણી ચડણ કરીને તેને અંતઃપુરમાં દાખલ કર્યાના પા-
ણર બળવા બેઠેલે કુળેર શ્રેષ્ઠિના પુત્રે તેની સાથે પરણવાનો આમત્ત તથા
દીધો. “ જે કાર્યમાં પોતાનો પ્રયત્ન કરીશુ તથા જેનું વળણું નથી તે-
વા કાર્યમાં સુખ જન્મો આમત્તી રહેતા નથી.”

સુંદર શ્રેષ્ઠિપુત્રેનો રાગના પાણીચડણની વાત સાંભળીને જનાં જાણ
કામાં પાણી શ્રેયનાગના આથા પડના મળીને જેની દાન્યાય સુંદરીની
દરજા તથા દીધી નહી. રાગદશા રૂપ અધિકારના પડના વડે અંતર કાવત
આવત મધ ગમેલા કોતથી રાગની રાણી થયેલી સ્ત્રીની દરજા કરાવેલી મ-
હું પરીણામ આવશે તેવો વિચાર ને કરી રાક્યો નહી.

કથું છે કે.

ન પશ્યતિહી જાત્યંથઃ કામાંધો નૈવ પશ્યતિ ॥

ન પશ્યતિ મદોન્મત્તો દોષમર્થી ન પશ્યતિ ॥૨॥

૧૮

શ્રી જિનધર્મ પ્રકાશ.

ન પશ્યતિ દિવા ધૂકઃ કાકો નક્તં ન પશ્યતિ ॥

કામાંધઃ કોપિ પાપીયાન્ દિવા નક્તં ન પશ્યતિ ॥૧॥

“જન્મથી અંધ હોય છે. તે કોઈપણ પદાર્થ જોઈ શકતો નથી, કામાંધ પોતાના દ્વિતાહિતને જોઈ શકતો નથી, મદમાં છટ્ટી ગયેલ મનુષ્ય કનેન્ધ્યાકત્તેવ જોઈ શકતો નથી અને લોખની માણસ દોષ માનને જોઈ શકતો નથી? દિવસે ધૂવડ જોઈ શકતો નથી અને કાગડો રાત્રે જોઈ શકતો નથી પરંતુ કામાંધ મનુષ્યોત્તે કોઈ એવા ગદ્ય પાપી છે કે જે દિવસે કે રાત્રે કોઈપણ વખતે (પોતાના દ્વિતા હિતને) જોઈ શકતા નથી. ૨. ”

કામદેવને વશ થઈ જવાથી સુદંડર સચળા કાગકાજ હોડી દબને રાત્ર દિવસ સુદંડરીને સંગ કેરી રીતે થાય ? તેને ઉપાયવત્ ચિંતવવા લાગ્યો. એમ કરતાં કરતાં એકદા સુદંડરીની દાસી તેને એકાંતમાં ગળી ગઈ એટલે સુદંડરે તેને વસ્ત્ર અવકાર અને તાંજુળાદિ વ્યાપીને પોતાનો સ્વાર્થ સાધવા માટે બહુજ પ્રયત્ન કરી. પ્રતિ સુદંડરીને મળવાનો પોતાનો વિચાર તેને જન્મ્યાવ્યો. દાસીએ પણ સુદંડરી પાસે જઈને સુદંડરના રૂપ વિગેરેનું એનું આત્મ શોધોક્તિ બરેલું વર્ણન કર્યું કે વેંથી હરતત્ત સુદંડરી તેની ઉપર અત્યંત અતુરતા વાળી થઈ એટલે તેણે દાસીને કહ્યું કે “તું સખીને વેશે તેને દર-રોજ તારી સાથે આવી લાવ. ” દાસી બોલી કે-“ એમ દરરોજ લાવનાં કદાપિ રાત્ર દેખશે તો અનર્થ થશે. ” રાખીના મેવાનમાં એ પાન જીતરી એટલે તેણે પોતાની ઉપર મોટીત થઈ ગયેલા રાત્રને કહ્યું કે “ હે દેવ ! સુદંડરના માથે એક મારી રાખી છે તેને બે તમારી આગા ભેગવો વરેગન આવી તે દી લાવવાની એકલા કરે. આપ બહેરેગીરને છુકમ કરે કે તેને આપનાં અટકાને નહીં. ” રાત્રએ બાદક પાળાથી તે વાળનો રતીકાર કર્યો એટલે દાસી સુદંડરને દરરોજ રાખીને વેશે રાત્રજુતનમાં લાવવા લાગી. રાત્રજુતનમાં સુદંડરીની સાથે રેવેન્દ્રાએ વિપય રોચન કરતાં એક દ્વાજુની જેમ લણા દિવસો રૂબે રૂબે વ્યતીત થઈ ગયા. બુએ બાબિચારીઓના કત્તેવ ! રાત્રની પટરાણીપણું પ્રાપ્ત થયા છતાં પણ શીલ રોચન કરતાં અને રાત્રના વિશ્વાસનો આવજો ઉપયોગ કરતાં વાર લગાડી નહીં. સુદંડરે પણ કામાંધ અહને પુરૂષપણું પ્રાપ્ત થયા છતાં સ્ત્રી વેશનો રતીકાર કર્યો અને કાળના મુખમાં પ્રવેશ કરે નેમ રાત્રના અતઃકિરતાં પ્રવેશ કરીને રાત્રની પટરાણી-

એણે મુન સુંદર.

૧૯

ની સાથે વિપવ સેવન કરવાના મહા પાપમાં પડ્યો. એ જાને વસ્ત્રામેષાપ-
નો અથવાતો પરભવમાં એવા પાપ કર્મના ફળ તરીકે ભોગવવા પડવાના
દુઃખનો ભય તો ગણ્યો નહીં પરંતુ તાત્કાલિક સ્વાદ ચખાડી આપનારા રાગ-
નો ભય પણ લેશમાત્ર ગણકાવ્યો નહીં.

એકદા મુન્દરીએ મુન્દરને કહ્યું કે તું યમ રાજના મુખ જેવા રાગ
શુદ્ધમાં દરરોજ મારી ઉપ્પર મોઢ પાળીને આવે છે તો મારા દેહમાં તું એવું
શું અધિકપૂણું દેખે છે? હે મુન્દર! તું આત્મંત વિપયારાક્ત થઈને બી-
લાડો જેમ દુષ્કે દેખીને પીવા દોડે છે પણ માથા ઉપર પડવા માટે
ગંગા તૈયાર રહેલી હોય છે તેને દેખીને નમી તેમ માત્ર વિપવ મુખને
દેખે છે પણ પ્રાપ્ત થનારા કદને દેખતો નથી તે યોગ્ય નથી. માટે તુ આવ્યા
પ્રત્યક્ષ સંકટમાં પ્રવેશ કર નહીં. મુન્દર કાંઈક દરમિને બોલ્યો કે-“હે મુ-
ન્દરી! સાંભળ-ગુણાધિક્ય વિના શું કાર્મ થના મોદામાં પેસે? સમ-
ગોળ અને અમૃતને શ્રવનાર સરદ ઋતુનો ચંદ્રમા પણ બે કલાક રહીત હોતો
ફતારા મુખની તૂલના કરી શકત. કર્ણ પપંત પહેંચેલા એવા નેત્ર કમળવા-
ળા હે શાંતિકારકે! જેમ કમળમાં ભ્રમર લીન થઈ જાય છે એમ તારા ને-
ત્ર કમળમાં મારું અંતઃકરણ લીન થઈ ગયેલું છે. વતીવંત આવના ચંદ્ર
કપૂર અને કસ્તૂરીના સૌરભ તૂલ તારા આસોઆસનો પવન હે મુનુ! અ-
દ્ય પુણ્યથી પ્રાપ્ત થતો નથી. હે મુન્દરી! કવીઓ પાતાળ કુંડને વિશે અ-
મૃત રહેલું છે એમ ચાલતી આવેલી કદી વડે કહે છે પરંતુ વરતુનાએ તો
તારા છન્દાયમાં અને તારા અપરોષમાં અમૃત રહેલું છે એમ હું માનું
છું વળી નાનીત અને આકર્ષણ તૂલ વિગેરે અસંત મુદ્દ અને મનોદ્ર
સ્પર્શાળા પદાર્થો કહેવાય છે પરંતુ તારા શરીર સ્પર્શની મહત્વનાના સોમા
ભાગ નેટલી જાય તે મુદ્દતા નથી. વધારે શું કહું! મુણિમાના ચંદ્ર સમાન
મુખવાળી, મૃગ સમાન નેત્ર વાળી, હાથી સરખી ગતી વાળી, કરબ તૂલ
ઉરવાળી, પ્રવાળા જેવા એષ્ટવાળી, હાથીના કુંભ રચળ જેવા ઢાંતત રતન
વાળી, સર્પ અવળો જેના સુંદર છે એવી અને સૌભાગ્યશાળી એવી હે
મુન્દરી! સર્વ સ્ત્રીઓમાં તું એક જ શ્રાંગારસને વહન કરનારી છું.”

કાંઈક સ્મિત હાસ્ય ફરતી મુન્દરી કહીને બોલી કે-હે મુન્દર! મને તેમ
હો પણ તું તારું પરિણામે થનારું હિતાહિત જોતો નથી એ કાંઈ ફીક નથી.
મારી નગરે વતનારા, પરને આપણિમાં પડેલા બેઠનેત્ર સતોપ માનનારા

૨૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અને પરનેવિષે સાચા કે ખોટા દોષનું આરોપણ કરનારા અનેક દુર્જનો આ દુનિયામાં રહેલા છે. એવા દુર્જનોના મુખેથી જે રાગ તારી અહીં આવવાની વાત સાંભળશે તો તે કોષાંધ થઇને તને અતિ દાણુ વિડંબના કરશે મારે હે સુન્દર ! તારું આ કર્મ સારું પરિણામ આવે એવું નથી, કેમકે દરે દરેમાં હાથ ખાલનાર મનુષ્ય કુશળ કેમ કહી શકે ? કોષાંધુ દરમાં સર્પ હોમળ-બધે કાંઈ જિંદગી ન હોય.”

સુન્દર બોલ્યો કે “હે સુષુ ? રાગતો હણશે કે નહીં હજી પણ તારો નિયોગ જે ચાલતો હમજાંગ મારા પ્રાણતો નીકળી ગય. માટે હે કાંતા ! તું વિચાર ન કર. જે બાવી બનવાનું હશે તે બનશે. માટે હાલતો એમજ વિચાર કે આપણે સંયોગ પાવજિજ્ય પર્વત અખંડ રહે.”

આ પ્રમાણેની સુન્દર અને સુન્દરીની ઊક્તિ પ્રત્યુક્તિનો વિસ્તાર બી-તને અંતરે રહેલા રાગજે પોતે આર્થત બરાબર સાંભળ્યો. ક્રોધે કરીને ધમ-ધમકા મનવાળો રાગ ચિંતવવા લાગ્યો કે-હા છતિખેદે ! સ્ત્રી ચરિત્ર અત્યંત ગહન છે. તેને પંડિતો પણ સમજી શકતા નથી. કશું છે કે.—

પ્રાપ્તું પારમપારસ્ય પારાવારસ્ય પાર્યતે ॥

સ્ત્રીનાં પ્રકૃતિવ્રકાણાં દુશ્ચરિત્રસ્ય નો પુનઃ ॥૧૧॥

“અપાર એવા પારાવાર (સમુદ્ર)નો પારપામી શકાય પણ સ્વભાવેજ વહ એવી સ્ત્રીના દુશ્ચરિત્રનો પારપામી શકાય નહીં.”

વળી કુળવાન અને શીળવાન એવી બીજી અનેક રાણીઓ છતાં મેં મુખે આને પદરાણી કરી અને તેનું ચરિત્ર તો આવું કનિષ્ઠ છે માટે એવા મોહીત મનવાળા અને પાણુ પિકાર છે. જે પુરૂષ તે સુન્દરીની ઉપર આસ-ક્ત થઇને દરેરોજ સખીને મિત્રે રાજમંદિરમાં નિઃશંકપણે આવે છે તેજ પ્ર-શય તો શિક્ષા કરવા ગોચ્ય છે. માટે તેનુંને કૃત્ય સભા સમક્ષ બહારમાં લા-વીને તેને શિક્ષા કરે. આ પ્રમાણે વિચારીને રાગ જલ્દયમાંતો ક્રોધાગ્નિવરે બળ્યા કરતો હતો પણ બહારથી શાંતપણું દેખાડતો સભામાં આવીને બેઠો. એટલામાં રાગજે સંકેત કરેલા વિદ્વાંકે ગાયા સ્ત્રીપણે અતેહરમાંથી નીકળતા સુન્દરને પકડ્યો અને તેના વસ્ત્ર હાંસીમાં ખેંચી કાઢ્યા એટલે સ-ર્વ સભાજનોએ આ તો પુરૂષ છે એમ જાણ્યું કે તત્કાળ આ અન્યાયી છે એમ જાણીને રાજપુરોજીએ તેને બાંધીને ટાટ કર્યો. પછી રાગની આસાવે

એટલે પુત્ર સુંદર.

૨૧

તેના નાક કાન છેદી નાંખી, જીભ ખેંચી લાઇ, આંખો ફાડી નાંખી, ચામડી ઉતરડીને તેમાં ફાર ક્ષેપન કર્યો. પછી આખે શરીરે મળી ઓપડાવીને આખા શરીરમાંથી રૂધિર ગળતો સતો માથે સુપડાવું જ રખાવી ગધેડા ઉપર બેસાડી ખળ જતોએ હર્ષ પૂર્વક જોવાતો કોળાહળ અને ફાંતુકવડે બાળકો જેની પાછળ શોરબકોર કરી રહ્યા છે એવી સ્થિતિમાં ચાલતા તે સુંદરને કાહજ અને ડિડિમ વિગેરે તુચ્છ વાજીરો વાગતો આખા નગરમાં અને ચતુષ્પથમાં ફેરવીને નગરની બહાર લાવ્યા પછી રાજાએ કોપાયમાનપણાથી અત્યંત કુરુષ્ણે તેના પ્રાણુ ક્ષેવરાવ્યા. જીવ્યો ! તીવ્રપાપ કૃત્યથી આભવમાં પણ કેવી ઉચ્ચ ત્રિડંબના પ્રાણીને ભોગવવી પડે છે. સુંદર આ પ્રમાણેની અત્યંત દુઃસહવેદના ભોગવી શૈદ્ર ધ્યાનવડે મરણુ પામીને સાતમી નર્ક પૃથ્વીમાં તેત્રીશ સાગરોપમને આક્રમે નારકીપણે ઉત્પન્ન થયો.

પછી રાજાએ સુંદરીને પણ નાક કાન કપાવી અંતેકરમાંથી કાઢી મુકી. એટલે સુંદરી પણ અત્યંત દુઃખનું બાજન થઇ સતી પોતાના પિતાને ઘરે ગઇ. સુંદરીને એવી દુઃખી સ્થિતિમાં પોતાને ઘરે આવેલી જોઈને તેના માતા પિતા તેના દુઃખવડે દુઃખિત થયા સતા આ પ્રમાણે બોલવા અને વિલપ કરવા લાગ્યા “હે પુત્રી ! તું સચિવની પ્રાર્થનાવડે રાજાની રાણી થઇ હતી છતાં આવા મોટા દુઃખનું બાજન કેમ થઇ? હે સુંદરી તું પ્રયમતો ઇક્ષુ-લતાની જેવી રાજાને મિષ્ટ હતી તો સહસાતકારે હમણા વિષ વહીની જેવી અનિષ્ટ કેમ થઇ પડી? હે વત્સે ! પૂર્વે જોને વઆલંકારવડે સુશોભિત જોયેલી તેને અત્યારે નાક કાન વિનાની કદર્થિત સ્થિતિમાં જોતાં છતાં પણ આ અતપિતાના હૃદય કુટી જતાં નથી તેથી તે વજના ધડેલા હોય. એમ જણાય છે. જે પુત્રી શોક સહિત તેના નાસારને આ દુઃશિળા છે એમ જણાય તેવી પુત્રી અથવા સંતતી વિનાની પુત્રી તેના આત્મપિતાને દુઃખને મારેજ થાય છે. પારકા ધરતું મંડળ કરનારી અને દ્રવ્યાદિકને હરજ કરનારી તેમજ કલંકતુ ધર એવી પુત્રી જોને, નથી તેજ મનુષ્ય આ પૃથ્વીમાં મુખી છે. સુંદરીએ કદી ઈંદ્રીઓનાં ચપળપણાથી કાંઇ અકૃત્ય કર્યું હોય તોપણ હે પ્રજા પાળ રાજા ! તમને આમ કરવું ઘટતું નહોતું કેમકે એક વખત ઉપકાર કર્યો હોયતો સાધુ પુરુષો સેંકડો અપરાધને સહન કરે છે અને નિયતી ઉપર સેંકડો ઉપકાર કર્યા હોય તોપણ તે એક વખતના અપરાધમાં તે સર્વને નાશ કરી દે છે. વળી ઉત્તમ પુરુષો અપરાધી જોતાને વિરો પણ નિઃકોષી હોય છે, મધ્યમ કોષી હોય છે અને અધમ પુરુષો મહા કોષી

૨૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

હોય છે. મહોન્મત હસ્તીઓના કુંભરથળ રૂપ કંદુકવડે જેમના હસ્ત રણ સંઘ્રામમાં ક્રિડા કરવાવાળા હોય છે તે વીર પુરુષના હાથ અગળા બા-
નની ઉપર કેમ ચાલી શકે? ” આ પ્રમાણે પોતાની પુત્રીને ગમે વળગીને અ-
નેક પ્રકારના પ્રશ્ન કરતા સતા સુન્દરીના માતાપિતા એવો નિકાષ કરવા
લાગ્યા કે તેને જેનારા સર્વે લોદોના નેત્રો પશુ અશ્વરૂપે ભરાય ગયા.

હવે જેણે આવું પીવું તથા દીધું છે, દુઃખવડે નિધુર બની ગયેલી છે
અને દુઃખના બારમાં જે દુષ્પાપ ગયેલી છે એની સુન્દરી ગદ્ગદ સ્વરવડે
પોતાના માતાપિતાને આ પ્રમાણે કહેવા લાગી કે—પ્રસાર પામતા યશવડે
જેણે સર્વે જૂનળને ઉગવળ કરેલું છે એવા તમારા કુળરૂપ ચંદ્રને
હે પિતા! મેં કલકિત કરેલો છે. હે વત્સળ માતાપિતા! દુષ્કર્મનાં
પરિતાપ રૂપ અગ્નિવડે બળી રહેલી એવી ગને તમે ક્ષમા
કરજો કારણ કે વડીલો તો આપત્તિમાં પણ વાતસલ્યતા ધારણ કરનારા
હોય છે. મેં પાપીષ્ઠે તમારી પુત્રી યજ્ઞને અને રાગની રાણી થઈને જે સધુ-
તાવાળું કામ કર્યું છે તેથી હું મારા અંતઃકરણમાં બહુ દુઃખાળું છું. પાંચ
દિવસ મોડા વહેલા પણ આ પ્રાણુતો જવાનાજ છે તેમાં કોઈ પ્રતિબંધ ક-
રી શકતું નથી, પરંતુ ગને આવું સકલંક મરણુ અત્યંત વ્યથા પમાડે છે.
જ્યારથી મારું નિમળશિળરૂપી ધન, ઇન્દ્રિયો રૂપ તરકરોએ હરણ કર્યું છે
ત્યારથીજ વસ્તુતાએ તો હું મરણુ પામેલીજ છું. હે માતાપિતા! મને પ્રાર્થના કર્યા
પ્રમાણે આવતા ભવમાં મળતું હોય તો ‘ભવેભવમાં મને તમારી જેવા વ-
ત્સલ માતાપિતા મળવો અને આવું દુઃખ કદી પણ પામ ન શકો.’

આ પ્રમાણેના અત્યંત પરતાપથી તે પોતાની મેળેજ પોતાનો ધાસરે-
ધ કરીને મરણુ પાગી. અને નર્કમાં નારકીપણે ઉત્પત્ત થઈ અત્યંત દુઃસહ
વ્યથા સહન કરવા લાગી.

આ પ્રમાણે સુન્દર અને સુન્દરીને આ ભવમાં ભોગજ પરભવમાં અ-
ત્યંત વિપાસાકલપણથી અતિ દારણ દુઃખની વ્યથા સહન કરવી પડી. આ
વા અતિ ભયંકર બને જળના દુઃખવિપાકને બાળીને વિવૃત્ત્ય વિપય રાખની
આશ્વસાને સૌમ્ય મનુષ્યોએ દુરથીજ તથા દેવી.

હિતોપદેશ.

૧૩

ડાકતર હોનંત્ર સાહેબના મંગાવવાથી મુનિરાજ શ્રી વલ્લભ

વિજયજીએ લખી મોકલેલ હિતોપદેશ.

અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૬ થી.

તથાહિ । જીજ્ઞાની નામા નગરીમે નરસિંહ નામા રાજ્ય રાજ્ય કરવા-
યા; ઐર પાપ રહિત ઐસી આપની પ્રવ્રજા ન્યાય કરકે પાલન કરતાયા. તિસ
રાજાકી લટ્ટા વાલી, અચ્છે નિર્ગલ કુલવાલી, સુંદર રૂપ વાલી, વિનય કરનેમે
તત્પર, ઐસી ઈલાણી સમાન સુંદર બતીસ રાણીગાંથી. એકદા પ્રતાને અસિ
પ્રચંડ માયાવી નિરસકો કોઇ પકડ ન રકે ઐસે એકે ચૌરને અલક્ષિત પળે
તિસ નગરીકો લૂટની પ્રારબ કરી. તથ નગર વાસી ભેકોને યલ વૃગાંન રાજકો
માણુમ ક્રિયા, રાજને બી ચૌરકો પકડતે કે વાસ્તે આરક્ષક (કાંતવાલ)
કો હુકમ દિયા. પુનઃ એક દિન મહાબળોને રાજકો વિગ્રસિ કરી કિ-હે દેવ !
ચૌરને તેરી સક્ષ નગરીકો લૂટ લીની હૈ, નગરમે ને કોઇ રૂપવતી સ્ત્રી હૈ,
ઉંસકોબી રાત્રિ કે સમય બેરાવરી ચૌર બે બતા હૈ. ઇસવારને હે નાથા હ-
મકો કોઇ ઐર સ્થાન દિખાવેતો હમ તિસ સ્થાનમે બનકે નિરૂપદ્મ હોકે
રહીમે. ” યહ સુણકર કોધાયમાન હોકે રાજને આરક્ષકકો ઐસે કહા-“ વે !
તુમારે રક્ષકકે હુએબી નગરીકો ચૌર કયો લૂટતા હૈ ? ” તથ મહાબળને કહા
“ હે દેવ ! મસમે આરક્ષકકો હોય નહી હૈ. કયોંકિ વે ચૌર ઐસા દંડિ
નિરસકો સર્વ સેના સહિતબી આરક્ષક પકડનોકો સગથ નહી હૈ. ”

તથ રાજને શાંત હોકે કહાકિ. “ મે ઐસા કરંગા નિરસમે તુમારા સ-
ખકા કલ્યાણ હોવેગા અર્થાત્ ઉપદ્રવ દૂર હો બનગા ” ઇતિાદિ વચન કહેકે
નગરકે લોકોકો વિદાય કરકે રાત્રિકે નિમે બપાલક વેષ પ્રાણ કરકે રાજન અ-
પને મહેલમે નિકલ કે ચૌરકી ગંગેબળા કરતા હુઆ રાકાવાયે સ્થાનોમે ફિ-
રને બગા. તાપસ આદિકે મકોમે, પ્રપાસ્યાનોમે, દેવકુલોમે, વેરવાકે મકાનોમે,
સરાળ વેગને વાલેકે મકાનોમે, માલી ઐર બૂચા ખેલને વાલેકે મકાનોમે,
મત્યાદિ શંકા સ્થાનોમે ફિરકે નિરંતર બવેબળા કરતે હુએબી રાજને, નિસ
ચૌરકો કિસી સ્થાનોમેબી નહી દેખા

એકદિન આંખકે વૃદ્ધાનીમે ખડા હોકે વિદાયે અલ્પ હુએ વિદાયમરહી તરે
રાજ સંખ્યા સંગમમે સર્વ દિશાઓંકિ દેખતા હુઆ, તથ રાજને એક નિદંડી-

૬૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

કો આતા હુઆ દેખા, ગિરા ત્રિદંડીને લાલ વસ્ત્ર પહેના હે, ત્રિદંડ કુડિકા (કમંડલુ) જૈાર માલા ધારણુ કિયે હે, મરતક ગિસકા મુંડ હૈ અર્ષાત ગિસકે મરતક ઉપર કેશ નહી હે, જો બાડ બલવાન હૈ, રક્ત ગિસકે નેવ હે, હાથીકે સુંદ સમાન ગિસકે હાથ હૈ, બયાનક ગિસકા સ્વરૂપ હૈ, લંબી ગિસકી જંઘા હૈ; જૈસે ત્રિદંડીકો આતા હુઆ દેખકે રાજાને વિચાર કરાકિ મન લક્ષણો કરકે માલુમ હોતા હેકિ યહી જૈાર હૈ જૈસા વિચાર કે અપને સમીપ આગે હુએ તિસ ત્રિદંડીકો રાજાને નમસ્કાર કિયા. તથા ત્રિદંડીને રાજાકો કહાકિ “તું કૈન હૈ? કિસ વાસ્તે ચિંતાવાનુ દિખતા હૈ? કહાંસે આપા હૈ? રાજાને કહા કિ “હે ભગવાન? મેં દ્રવ્યાર્થી પથિક હું, મનકે વાસ્તે બાહુન દેશોમે ફિરતા હું; પરંતુ કિસી સ્થાનમેંબી દ્રવ્ય નહી પ્રાપ્ત કરતા હું, દારિદ્ર કરકે પીડા હુઆ શૂન્ય અંતઃકરણુ વાલા મેં દેશોમેં ભ્રમણુ કરતા હું. કયોંકિ દારિદ્રહી પુરુષોકો પરાભવકા સ્થાન હૈ યહ રાજાકા કલના સ્વાયુકર ત્રિદંડીકા વેપ ધારી જૈાર ચિંતાવન કરને લગાકિ ‘નિશ્ચય યહ મેરે દારિદ્ર્યા દ્રવ્યાર્થી પથિક રસ્તેકા જાનેવાલા રાહી હૈ.’ જૈસે વિચારકે ત્રિદંડીને કહાકિ ‘આજ મેં તેરા દારિદ્રપાણુ છેદન કરતા હું.’ રાજાને કહા ‘તુમારે પ્રસાદશે મુજકો સર્વ ઇષ્ટ હોવેગા.’ યહ સુણુ કે ત્રિદંડીને તત્તવાર આનમેશે નિઠાલકે કમર કસલીની, જૈાર રાજાકો કહાકિ ‘તુંબી તત્તવાર હાથમેં ધારણુ કર લે. કયોંકિ ઇસ વખત રાત્રિ હૈ ઇસ વાસ્તે નગરીમેં પ્રવેશ કરકે કિસી ઇજાયા શેઠકે ઘરમેં મન દયાઇએ.’ તથા રાજાને વિચારા કિ, ‘નિશ્ચય યહ જૈાર મદ્દી હૈ. તિસ વાસ્તે મોકોકો ઉપદ્રવ કરને વાલે ઇસ જૈારકો ઇસ તત્તવાર કરકે માર ઝાલું અથવા સુઝ કુલવાનકો જૈસા છલ કરતા ચોગ્ય નહી હૈ. તથા ઇસકે ધરમેં કિતના મન હૈ સો અગતક મેને દેખના હૈ. નિચ વાગે મરિયાખન મરિકો મારદેના ચોગ્ય નહી હૈ’ જૈસા વિચારકે રાજા તિસ જૈારકે પીછે ચલને લગા. કયોંકિ જો અતુર હોતા હૈ, સો કદાપી શીઘ્રતા નહી કરતા હૈ. રાજાને તત્તવાર હાથમેં ધારણુ કરી તિસ તત્તવારકો દેખકે યોગી વિચારને લગાકિ ‘જૈસે ખર્જ તત્તવાર કરકે યહ રાજા માલુમ હોતા હૈ તિસ વાસ્તે કિસીબી ઉપાય કરકે મુઝે ઇસકો માર દેના ચાહિયે’ જૈસા વિચારકે યોગસા આગે જાંકે હટકે પીછા આપા જૈાર રાજાકો કહને લગાકિ ‘અગ તક નગરકે લોક જાગતે હૈ. તિસ વાસ્તે અપન દોનો હાથુ માત્ર ઇલાં વિશ્રામ કરિયે.’ તથા નિસકી આજારશે રાજાને. પરો નિઠાયા કે શય્યા તૈયાર કરી તિનમેં એક શય્યા ઉપર યોગી સો ગામ, જૈાર દસરી ઉપર રાજા આપ સો ગામ. મેરે

દિનોપરશ

૨૫

જાગતે હુજો યદ કદાપિ નહી સોચેગા ' એસા ચિંતવન કરકે ચાર યોગી કપટ નિદ્રામે' સો ગયા. તળ રાજા શીઘ્રતાસે' ઉઠકે અપને સ્થાનમે' એક ખડા લ-કડા સ્થાપન કરકે આપ તત્તવાર સહીત વૃક્ષકે કોટરમે' છીપ રહા. ઇસ અ-વસરમે' ત્રિદંડી ચૌરભી ખડા હુઆ ચૌર તલવાર ખીચકે રાજાકી ભાંતિસે' તિસ લકડે કે દો ટુકડે કરતા હુઆ પીછે કપડેકો દૂર કરકે દેખને લગતો કલકડા માલુમ હુઆ તળ ચૌર પશ્ચાતાપ કરને લગાઈ ઉસ ધૂતને મુઝકે ઠંગલિયા ! તળ રાજાને ચૌરકો કહા ' અરે દુષ્ટ ! સારે નગરકો લટને વાલા અળ તું ચિર કાલકે કરે પાપકા ફલ પ્રાપ્ત કર ! ' ' અચ્છા, અચ્છા ' એસે કહતા હુઆ ચૌરભી જોરસે' તલવાર પકડકે રાજાકે સાથ સંભામ કરનેકે વારતે રાજાકે સમીપ આપા; દુષ્ટ યુદ્ધિ વાસે ચૌરકી ચૌર રાજાકી કિતાનેક-કાલ ઝપા ઝપી ચલી અર્થાત્ દોનોહી દાવ પેગકરકે અપના અપના ખચાવ કરને લગે પરંતુ અંતમે રાજાકી તત્તવારકે ધાવસે' તીખા હુઆ ચૌર છિન્ન મૂ-લ વૃક્ષકી તરે' જમીનપર પડ ગયા; ચૌર તિસ ધાવસે' પીડિત હુઆ ચૌ-ર રાજાકો કહને લગા હે વીર ! હે સુભટ ! વો ચૌર મેંહી કું જિસને યહ નગરી લટીહૈ. મૈતો અળમર જાકેગા પરંતુ મેરા કહના તું સુખ—ઇસ દેવકુલકે પીછે પાતાલમંદિર અર્થાત્ જમીનકે ગિચ ધરદે, તિસ ધરમે' બહુત ધનદે, ધનદેવી નામા મેરી બલિનદે, ચૌર નગરસે' ચુરામ હુમ્મ અન્ય સ્ત્રિયાંભી બહુત હૈ, વહાં ઇસ મેરી તત્તવારકો લેકે તુંન. વહાં જનકે શિક્ષાકે જિદ્દસે' મેરી બદિનકો જુમાના, મેરા મરણ તિસકો કહેતા તથા યદ તલવાર દિખાના. એસે કરનેસે' સો ધન દેવી તેરે પ્રવેશ કરનેકે વારતે દ્વાર ખોલેગી. પીછે તિસ સર્વ વસ્તુકા માલિક તું હોયગા ચૌર મેરે શરીરકો અગ્નિ સંસ્કાર તેરેહી કરના. ' એસે કહતા હુ આ ચૌર ક્ષણ માત્રમે' મર ગયા. તળ રાજાને લકડીયાં ઇકઠ્ઠી કરકે ચૌરકે શરિર કો અગ્નિ દાહ કરકે ચૌરકે ધન મુખ્ય કારવાઇ કરકે પાતાલ ભવનમે' પ્રવેશ કરા તળ ચૌરકી બ-હિન ધનદેવી રાજાકો કહેને લગી ' હે નાથ ! અળ ઇસ મેરે શરીરકા ચૌર ધનકા રચામી તુઠીકે એસા કહકે ધનદેવીને અપને રહેનેકા મકાન ખોલદિયા; ચૌર રાજા કો કહા આપ કાચુ માત્ર ઇસ પદ્મકે ઉપર વિરામ કરો, એસે રાજાકો કહકે

૨૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જુસના શરીરનાં અંધારણ જુદા જુદા પ્રકારના હોય છે એટલે એક માણસને જે દવા પાતુ અસર કરે તે દવા બીજાને જરા પણ અસર કરતી નથી તો, જતાવરો અને માણસના શરીરની રચનાતો તદ્દન જુદાજ પ્રકારની છે તેથી જે ઔષધ જતાવરો અસર કરે તે મનુષ્યને કરેજ કેમ ?

ઉપર કહી ગયા તેથી પણ તીવ્ર નિર્દય પાણું “વીવીસેક્શન” ના બીજા તથા ત્રીજા વર્ગમાં સમાયેલું છે યુરોપમાં લાલ કેટલીક જગ્યાએ કેવળ અભ્યાસીઓની અને જુવાનીઓ કાકટરોની વનખૂને માટે, કોઈ જતાવરોને ધામલરોમાં જીવતાં મૂકી મરતી વખતની તેની જીંદગીનો લેવામાં આવે છે; કાકટરો ચીરીને તેઓનો પ્રાણ જતો જીએ છે. એવા એવા અનેક પ્રકારના આધુનિક અખતરાઓ કરવામાં આવે છે.

વીવીસેક્શનના ત્રીજા વર્ગના પ્રયોગો એવા છે કે જતાવરો મરીનય ત્યાં સુધી કેટલું દુઃખ સહન કરી શકે છે તે જોવા માટે જુદા જુદા યંત્રોમાં નાંખી તે વખતની રિયલિટી જોવાય છે-વીવીસેક્શનના પ્રયોગ કરનારા પોતે જણાવેછે કે છતાં થોડા વરસમાં માત્ર દસ લાખજ પ્રાણીઓના જીવ લેવામાં આવ્યા છે. અફસોસ ! આતે કેટલું નિર્દય પાણું ? તેઓ દસ લાખની સંખ્યાને તો હજુ માત્ર લેખે છે.

“પાસ્ચુર ઇન્ડિસ્ટ્રીયુટ” જે આ દેશમાં સ્થાપવાની હીતગાથ થાય છે તે વીવીસેક્શનનો એક ભાગ છે. પાસ્ચુર નામના એક ફ્રેંચ રસાયણ શાસ્ત્રી-એ, હડકવાનો ઉપાય શોધવા માટે વીવીસેક્શનના પ્રયોગો કરી અસંખ્ય પ્રાણીઓના જીવ લીધા. પાસ્ચુરનો પ્રયોગ આ પ્રમાણે છે:—પ્રથમનો હડકાવણાં કુતરામાંથી કાઢેલી ઝેરી રસી, જીવતાં સસલાં અને હુકરોની બોપરી ઉપાડી તેમાં દાખલ કરવામાં આવે છે. આ સસલાંઓ અને હુકરો જ્યારે હડકાયાં થઈ મરીનય છે ત્યારે તેની કરોડના તંતુઓ કાઢી લેવામાં આવે છે. પછી તેને સૂકવીને તેનો કાંજ જેવો રસ જતાવરામાં આવે છે. પછી આ રસી માત્ર હડકાવણા દરદીઓનાજ શરીરમાં નહીં પણ સામાન્ય માણસોના શરીરમાં પણ દાખલ કરવામાં આવે છે, એવા હેતુથી કે તેઓને કદી હડકવા થાય નહીં. આ પ્રમાણે પોતાની દલાલ જતાવરામાં પાસ્ચુરે પોતે ૧૮૮૪ ની

પ્રયોગાર્થે પશુવધ.

૨૬

કાપનું હેગન શેહેરની વૈદકસભા સમક્ષ કબુલ કર્યું હતું કે પોતાના પ્રયોગો-
માટે જે પ્રાણીઓને તેણે માર્યા હતા તે એટલાં બધાં હતાં કે તેની ગણતરી
થઈ શકે તેમ નથી.

પારચ્યુરનો પ્રયોગ સમજી રીતે ગેરવાળખી છે. પ્રથમતો તે સ્વચ્છતાના
નિયમથી વિરુદ્ધ છે. કારણ કે પારચ્યુરનો એક જનવરોની ખોપરીનો સડો એ બેરી
રસ છે કે જેને કોઈ માણસ સ્વચ્છ કહેશે નહીં. એવા સડોવા ગંદા
રસનો શરીરમાં પ્રવેશ કરાવી ગંદકીથીજ આરોગ્યતાસારી રાખવાનું પા-
રચ્યુર કહે છે, પણ વિદ્વાન દાકતરોનો અભિપ્રાય તેનાથી વિરુદ્ધ છે. પ્રખ્યા-
ત દાકતર ડોલન, પ્રોફેસર પીટર, દાકતર સ્ટેબ્લ્સ વિગેરે પારચ્યુરના પ્રયો-
ગને “ઈંટવૈદુ” કહે છે અને તેને લીધે ઉલટા આ દરદના દાખલાઓની સંખ્યા
વધી છે એમ કહે છે. તાલો આપણે આ પ્રયોગ થોડો છે વા અથોડો છે તેનો
ખુલાસો આંતઃકરણ પાસે માગીએ આપણને કાંઈ પણ દુઃખ થાય તેવું બીજાને
પણ દુઃખ થાય છે. તો જે જનવરો આપણને ખેતીવાડી વિગેરે કામમાં બહુ ઉપયોગી
છે તેવા જનવરોનો માણસના સુખને બહાને ઘાત કરવાનો માણસને શું હક
છે! સાધારણ બુદ્ધિથી વિચાર કરશું તો પણ તે કાર્ય અપરિત છે એમ મા-
લમ પડશે. આપણે શરીર ખીડાને માટે દવા કરવા નીકળીએ છીએ, ત્યારે તે
ખીડા મટાડવા માટે જાપડ નીર્દોષ અવાચક અને નિરાધાર પ્રાણીઓને તે-
ઓના અવયવો કાપી નાંખી, ચામડી ઉતરડી નાંખી, અગ્નિપર જીવતાં શેકી,
શુંગળાવી નાંખીને તેને દુઃખ દેયું? આ કેવા ઘાતકી વિચાર! હવે આ દુષ્ટ
કૃત્યનો ખુલાસો ધર્મ પુસ્તકોને વિરોધે બોલ્યો. તો દરેક ધર્મમાં દયા પ્રધાન છે.
હિંદુ મુસલમાન પારસી ખ્રીસ્તી કે જેન દરેક ધર્મમાં દયાને શ્રેષ્ઠ ગણી છે,
ત્યારે શું પારચ્યુરનો પ્રયોગ તે સમજના ધર્મોથી વિરુદ્ધ નથી?

આ ઉપરથી વાંચનારે જાણ્યું હશે કે પારચ્યુરનો ઉપાય બધી રીતે વિ-
રુદ્ધ છે. અર્થાત્ આવા ખાતાની જરૂર કોઈપણ જગ્યાએ નથી; અને ખાસ ક-
રીને હિંદુસ્થાનમાં તો નથીજ. કારણ કે પ્રથમ તો આ કામ હિંદુસ્થાનમાં
વસતી પ્રજાના ધર્મથી તદ્દન વિરુદ્ધ છે. બીજું હિંદુ લોકો અનાર્થને અડકવા-
માં પાપ ગણે છે, ચરખીવાળો સાધુ વાપરવામાં પાપ ગણે છે, વિલાયતી
દવા વાપરવામાં પાપ ગણે છે અને તેનાથી પોતાનો દેહ ભૂટ થાય એમ મા-

૨૦

શ્રી જૈનગ્રંથ પ્રકાશ.

તે છે—અને તેમ માનવામાં તેઓ સાચા છે તો આર્ચ લોકો પોતાના પવિત્ર દેહમાં પાસ્ટયુરનો ચેપ દાખલ કરવા દેવામાં શું બાધ નહિં થાય અથવા તો પાપ નહિં ગણે? માન્યેષ્ટરનો પર્મગુરુ કહે છે કે “આવો ચેપ શરીરમાં દાખલ કરાવવાના કરતાં હું સો વખત જન્મ લેવાનું વધારે પસંદ કરીશ.” સીબે લાંબો એ છે કે જે પાસ્ટયુરના કિષાયથી કાયદો થતો હોય તો કુયોરેન્ટાઇન અને બેલજીવમની સરકારે તે ખાતાને શામાટે બંધ કરાવ્યાછે? ઈંગ્લેન્ડ ને સમૃદ્ધિ માં શ્રેષ્ઠ અને જર્મની ને શોધ બોળમાં પ્રથમ પંક્તિનો દેશ છે તેણે આ ખાતું સ્થાપવાની સામે શા માટે વાંધો ઉઠાવ્યો? માટે હિંદુસ્થાન કાંઈ શોધ બોળ કે પૈસાની બાજતમાં સારી સ્થિતિવાળો દેશ નથી ત્યાં આ ખાતું શા માટે સ્થાપવું જોઈએ? ચોથો વાંધો એ છે કે હિંદુસ્થાનમાં હડકવાનો વ્યાપ નહિં જેવોજ છે. સરકારી ગણતરી પ્રમાણે સને ૧૮૮૧ થી ૧૮૮૯ સુધીના ત્રણ વરસમાં માત્ર હિંદુસ્થાનમાં ૫૦ માણસ હડકાયા કુતરાના કરગ્યા. શી મૃત્યુ પામ્યા છે, જે એક વરસની સરાસરી માત્ર પાંચ માણસ જેટલી થાય છે. તો આવા નહિ જેવાજ વ્યાધિની ખાતર આવું નિર્દય ખાતું, આવું બાધ કરનાર ખાતું આ આપણી આર્ચબુધિમાં સ્થાપવાની હીલચાલ થાય એ શું ઓછી દીલગીરીની વાત છે! પાંચમો વાંધો એ છે કે હિંદુસ્થાન દેશ બહુજ પેસ્ટકે કંગાલ દેશ છે. તેમાં આ ખાતાની—કે જેને સરકાર મદદ કરવા તૈયાર છે તેની સ્થાપના કરવાથી હિંદુસ્થાનની નાણા સંબંધી મરીયાદમાં વધારો થશે અને અસ્થાને વ્યય થશે. ચોથા સ્થાને વ્યય કરવાનું ક્યાં નથી? લાંબો માણસો બુધ્ધિગરાથી મરીનવ છે, તો તેવાઓને ખોરક પુરે પાડી તેઓની છાંદગી અવાવની જોઈએ. નહિં કે જે શોધનો પતો ખણ નથી, જે નામનીજ શોધ છે, જે હિંદુસ્થાનના લોકોની પર્મ સજ્જી લાગણીને દિશ્કરે તેમ છે એવાં શોધ ખાતાને મદદ કરવા નીકળવું જોઈએ. સરકાર કેળવણી ખાતાને મદદ આપવામાં અગ્રકામ છે, ચાલુ મદદ બંધ કરે છે—જે મુળમંત્રી યુનીવર્સિટીના સજ્જમમાં લાલગાંઠ બનેલું છે—અને આવા કામને ઉત્તેજન આપવા નીકળે છે એ કેટલી મધી દીલગીરીની વાત? સરકાર આવા ખાતાને મદદ આપવાની છે એ ખબર સાંભળતાં તરતજ હિંદુસ્થાનના ઘણા ખર્ચ વર્તમાન પતોએ પોતાનો અજબગો બહાર કાઢે છે; એ શું બતાવે છે? તેઓનો અજબગો એ પ્રત્યક્ષ નોતર આજુબગો છે એમ તે બતાવે છે કારણકે તે પ્રત્યક્ષ પવિત્રિધિએ છે,

પ્રયોગાર્થે ૫૩૫૫.

૩૧

સને ૧૮૫૭ ના પાણિપત્તી કારણ જે બંદુકના કારણેનાં હતા તે પાસ્ચુર ઇન્ડીયનની સાથે સરખાવતાં માત્ર છોકરાંની રમત જેવું છે. છતાં પાસ્ચુર ઇન્ડીયનને મદદ આપતાં પહેલાં સરકારે લોક લાગણી કેમ તપાસી નહિ? કોય? તેના જવાબમાં “રાજ્ય કર્તા દરેક કામ જુલ રહિત કરે એ ખતવા નિગમથી માટે પ્રગ્નએ રાજ્યકર્તાને જુલ રહિત ખતાવવા પછાત પગલું નહિ” એવાં એક પ્રખ્યાત કવિના વચનને યાદ લાવવાની જરૂર છે. માટે આપણે હિંદુસ્થાનનાં લોકોએ સરકારના કાન ઉપર લાવવું જોઈએ કે “આ ખાતાની સ્થાપનાથી અમારી લાગણી પાટુ દુખાશે અને ધર્મ સળખી લાગણી ઉશ્કેરવાથી તેનું પરિણામ સારું નહીં પણ મારુંજ આવશે.”

આ પ્રમાણેની અરજ કરવામાં વખત કાઢવો ધટીત નથી કારણ કે જો વખત કાઢશોતો આ ધાતકી ખાતાના દુષ્ટ પગલાં આ દેશમાં થઈ જશે અને પાછળથી તે કાઢવા મુશ્કેલ થઈ પડશે. માટે લાખો સગીઓ વાળી ઉપરની મતલબ વાળી અરજીઓ મુજબ સરકારને, વડી સરકારને, હિંદુસ્થાન ખાતાના પ્રધાનને અને ઈંગ્લાંડની રાજ્ય કરતી મહા સભા [પાર્લામેન્ટ] ને તેમજ રાજ રાજેશ્વરી મહારાણી વિક્ટોરીયાને મોકલો. આવા કામમાં કરેલો પ્રયાસ, વાપરેલી બુદ્ધિ અને અરજીનું ધન સાર્થક થશે અને આવા અનેક જીવોના પ્રાણ બચાવવા રૂપ રહિતકારક કાર્ય કરવાથીજ તમારી કિર્તિ પ્રસરશે, પુણ્ય બાધાશે અને મનુષ્ય જાંદગીની સફળતા થશે.

આ સળખમાં છેવટે તાત્કાળીક દાખલો બેવાનો છે કે-આવીરીતે અનેક ઘોડાઓના અથવા બીજા જીવોના પ્રાણનો વિનાશ કરીને નીચળવેલી રશીને લઇને મરકીનો નાશ કરવા મુજબમાં આવેલા ઝકતર હાથકીન અને યરસીન જેઓ પાસ્ચુરનાજ શિષ્યો છે તેઓ ખાતાના પ્રયત્નમાં નારીપારા થયા છે. તો એવા ધાતકી ખાતાને દાખલ થતું અટકાવવા માટે સર્વ પ્રગ્નએ એક સરખો અવાજ ઉઠાવવો જોઈએ કે જેથી સરકાર જે કે હજુ ખાતાના વિચારમાં હત્ય પડ્યું છે તે એવા કામથી ખાતાનો હાથ ઉઠાવે. અને બીજા દેશની જેમ આ દેશમાંથી પણ એ ખાતાના પગલાં પાછા થાય.

૩૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

(આમામાં દીક્ષા મહેતસા.)

મુનિરાજ મહારાજશ્રી આત્મારાયજી (આત્મ વિજયજી ના શિષ્યના શિષ્ય મુનિરાજશ્રી પ્રેમવિજયજી અને મનવિજયજી લગાં આમા ઝોદેરમાં જીરાજે છે. તેમના પધારવાથી ત્યાં જૈનધર્મનો જો વેગોત થયો છે. અને અનેક જગે પર્મ માગ્યા છે. એક વૃદ્ધિચંદ ન યના ક્ષત્રી પુત્રે ચેતર પદિ ૧ મે તેમની પાસે દિક્ષા લીધી છે તે પ્રસાદે શ્રવણેએ મોટા કાઠ સાથે દીક્ષા મહોચ્છા કર્યો છે. દીક્ષા લેનારની શુભિ બહુ તીક્ષ્ણ છે. નામ 'ઇંદ્રવિજય' રાખવામાં આવ્યું છે. તે વખતે મુનિ પ્રેમવિજયજીએ આપેલી અસરકારક મર્મદેશનાથી અનેક આવખેએ રાશિ બેઠાન અને પરદારા ત્યાગ વિગેરે નિયમે અદબુ કર્યા છે.

તે પ્રસાદે આવક વર્ગમાંથી પ્રાપ્ત થતા જાણએએ માલના દ્રવ્યને સાથે કરતા માટે નીચે પ્રમાણેના કર્યો કરવાનું પોતાની જગ્યાના પવિત્ર કપ્પડ કર્યું છે.

૧ આમા નિવાસી શેઠ કેવીચંદજીએ નાચણી શ્રી કે દાદાવાડીશ્રી જિતમંદીર અધિકારી રહી ગયેલાં છે તે શ્રી રંધેની આમા લેવા નો હુકમ પુર કરાધ રાવું. થીરલે તેના ગુણે બાપ જનમ્મિ આમા આપી છે.

૨ શેઠ લાવાનીવાસ દેવાપરીજીએ મ્યું છે કેવીકેટપૂરના પાંચરંધેના રીઆજી ૧૮ કોસ માલ છે. તે માર્ગમાં પર્મમાળા નથી તેથી તેના માનવર્ગે એક પર્મશાળા અને આમામાં એક મોટી પર્મશાળા બંધ બનાવીતા અને તે બંને કાર્ય નવી અને ત્યાં સુધી અમુક અમુક પદાર્થ આપશિ નહીં.

૩ લાસા છુટનલાસજીએ ત્રીવિંતામણીજીએ અપેક્ષા કરમ્મો રહી કાર કર્યો છે.

૪ લાસા ગિતોરીલાસજીએ ત્રીવિંતામણીજીના અંદાજેના અંદાજ કરવાનું સ્વીકાર કર્યું છે.

મુનિરાજના પિદારથી સંતેત લાગના અમ છે.

શ્રી મુંબઈનાં આરકોને ખાસ સૂચના.

મરકીના ઉપદ્રવને લીધે શ્રાદ્ધક વર્ગ મુંબઈ છાત્રી ગા-
મીસ હોવાથી ગયા વર્ષના ચાર છેલ્લા અંકો ગાંધીકૃત મોકલેલા
તરી, આ વર્ષના અંક પહેલો ને ગાંધી એકલો મોકલવામાં
આવ્યો છે. તે જોઈને પાઠોચ્ચે (પાછો નહીં આવે) તેમને ગયા
વર્ષના ચારે અંક મોકલવામાં આવશે. લગભગ જેટલું લેખ
લખુ દિવસ તેટલું બહારકોટ છીપીયાસીમાં શા. રતનજી ચીરજી-
ની દુકાને બરીત પાઠોચ્ચે લખી આવે જાણ આપવા. આ મૂ-
લના ઉપર જરૂર લક્ષ આપવું. ગાંધી.

— ❧ —

તૈયાર છે. મફત મંગાવી લેવા.

“પ્રયોગને માટે પશુવધ કરનાર પાસ્ટ્યુર ઇન્સ્ટીટ્યુટ
નામનું ખાતું આ દેશમાં સ્થાપવાની હીલચાલ
કેટલી વાંધા ભરેલી છે તે વિષે.

મુંબઈમાં મળેલી મંળાવર સમા રાન્મુખ મી. મનમુખલાલ સ્વજી-
આપેલા જાણવુંની છાંયેલી નકલો તૈયાર છે.

મુંબઈની-મી ઇન્ડિયન એન્ડ વિવિસેક્શન સોસાયટી (પ્રયોગ માટે
પાણીવધ અટકાવનારી વિદુષ્ટાનની મંડળી)ના ઓનરરી સેક્રેટરી.

મૂ. વત્તાનીયા બદર.

શીરનામે લખવાથી મફત મળી જાય.

— ❧ —

તૈયાર છે.

નવું જૈન પંચાંગ.

સંવત ૧૯૫૬ ના જૈનચંદ્રી સંવત ૧૯૫૪ ના ફાગણ સુધી
ત્રીજી, વાર, ઇંગ્રેજ તારીખ, જૈન પંચાંગ, સૂર્યોદય સૂર્યાસ્ત સમય
આપડીનાં વિગેરે જોવાનું સહેલું સાધન.

કીમત અર્ધો આના.

— ❧ —

સવાગમની પદોત્તર.

૨-૬ પત્રી, પાપાગમ દસગુણ
 ૧-૧૦ બાળસાળી અવેગદ કરસા
 ૧-૦ શા. આગમજી પુરસોત્તમ
 ૧-૦ બેન સમ તપા જલન
 ૪-૧૩ શા. પીત્તવંદ છવાગમ
 ૧-૩ શા. ગરેરબાધ કરછવન
 ૧-૩ સાલા બપટીઆળા લગુગમ
 ૪-૧૨ શા. કીસાવ દ કકલ
 ૧-૩ શા. ગોલનસાલ મુખવંદ
 ૧-૩ વાસા સોમચદ ખીમજી
 ૧-૩ શા. કુમગવગમ માનવંદ
 ૧-૩ શા. નાપાસાલ અમીવંદ
 ૧-૩ શા. દેમ લાધા
 ૧-૧૩ શા. પીત્તવંદ સીવસાલ
 ૨-૬ શા. જનદવજી ખુસાલ
 ૨-૧૦ અગમજી નેજાગમ
 ૧-૩ શા. ગજેશજી મેનજી
 ૧-૩ શેઠ વરદગમ બેચર
 ૧-૪ શા. તરસી છવરાજ
 ૧-૩ શા. પદમશી કીમજી
 ૧-૩ શા. વીરાજી નાપાજી
 ૦-૬ શા. છવરાજ કરસા
 ૧-૩ શા. મરમગદ ગોવિંદજી
 ૧-૩ શેઠ આતાગવંદ કીરજી
 ૧-૩ શા. મોલીવંદ જંગવંદ
 ૧-૩ આસતર વીરવસસ પદસોત્તમ
 ૧-૩ શા. શીવજી વીરજી
 ૧-૦ મારતર માવજી પદમશી

૧-૩ ગોમી ગવગદ નારામંદ
 ૧-૩ શા. ગાવગદ હમગમ
 ૧-૩ શા. જાગુ ગોળા
 ૩-૬ પત્રી જાગુગમ ગીરમર
 ૧-૩ શા. વાગમજી કીરજી
 ૨-૬ શા. તમગમી કરમગંદ
 ૧-૩ શા. મેનગમી વીરગમર
 ૨-૦ શા. કાગમગમી મેનગમ
 ૧-૦ શા. બીજાગમી માનવંદ
 ૧-૩ વેરા ગમગંદ તામગંદ
 ૧-૩ ગોમી કીરગંદ કરમગમ
 ૪-૧૨ શા. ગોમી માનવ
 ૧-૩ શા. કરમગમી વામ
 ૧-૪ પીયા દ્રવિનમગમ કરમગંદ
 ૨-૬ શા. કેશવજી પદમશી
 ૧-૧૨ શા. જીવ જીવ કરસા
 ૨-૬ શેઠ મોગમંદ પાનાવંદ
 ૧-૩ દેગજી વીરવંદ વાગમીવંદ
 ૧-૦ શા. લેમ કીમ
 ૧-૩ શા. રતનજી છવરાજ
 ૦-૪ શા. મુનીસાલ જંગમજી
 ૧-૩ શા. મુજવંદ દરગેવંદ
 ૨-૬ શા. પાધુ વાગા
 ૦-૪ પદિલી માનજી જંગવંદ
 ૦-૧ શા. કીરાજી જંગમજી
 ૧-૩ શા. મંગરાજી લાધા
 ૩-૬ શા. ગરેર દેગજી
 ૧-૦ ગોમી જાગુ દેમગમ